KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

2016. ősz
XX. évfolyam 3. szám

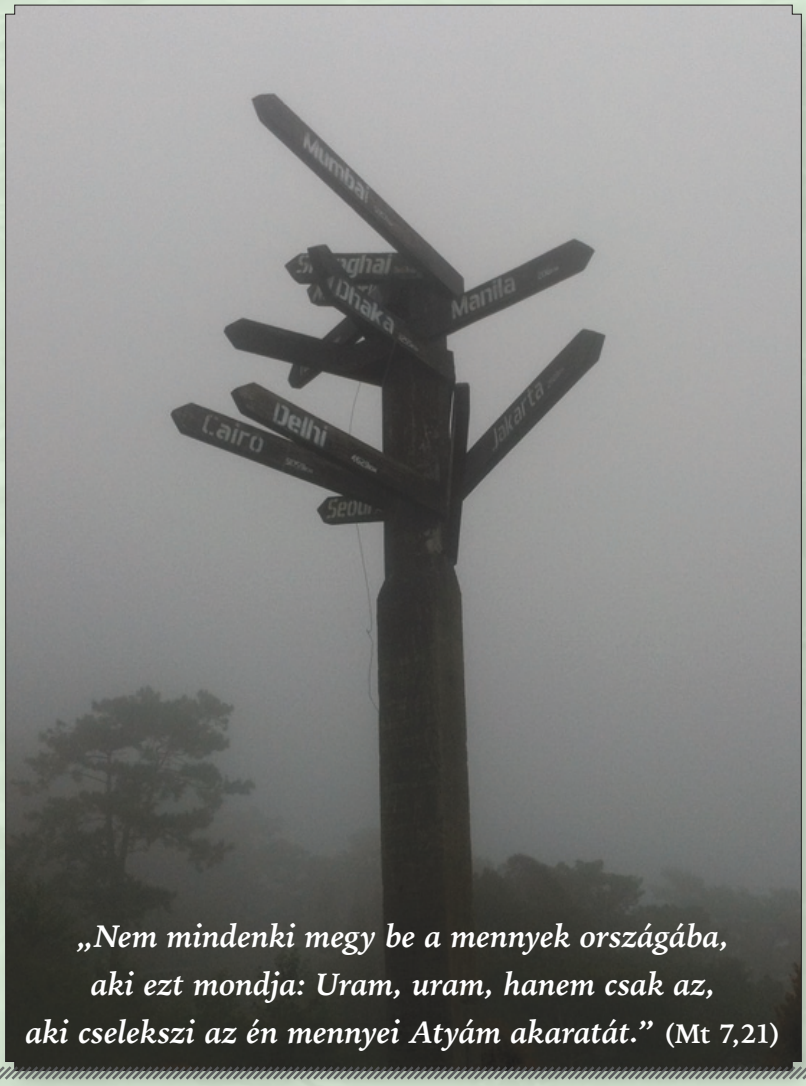

„Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja: Uram, uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.” (Mt 7,21)

Fotó: Gáncs Tamás

Szeretett gyülekezet!

Napközben ugyan még élvezzük a napsugarak jóleső melegét, de egyre korábban sötétedik, és egyre hidegebbek az éjszakák, emlékeztetve rá, hogy bizony ismét eltelt a nyár, és közeledik az év egy másik, néhány szempontból talán kevésbé kellemes időszaka.

A *Hírlevélben* is visszatekintünk a mögöttünk álló pár hónapra – jó hálát adni mindazért, amiben a nyáron egyénileg és gyülekezetileg is részünk volt. Blázy Árpád lelkészünk nemcsak egy nyárra, hanem az elmúlt tizenöt évre is visszatekint, hiszen ennyi ideje már, hogy Mártival együtt Kelenföldre költöztek. Röviden bemutatkozik több, a gyülekezetben kisebb-nagyobb feladatot ellátó munkatárs is – jó, hogy ha tudjuk, kik ők, amikor köszönünk egymásnak istentisztelet után!

Többen is különleges helyeken jártak, érdekes eseményeken vettek részt az elmúlt hetekben, ezekről a *Kitekintőben* olvashatunk beszámolót; de előre is tekintünk az új munkaévre és az őszi programokra, különös tekintettel az októberi gyülekezeti hétvégére. Mindezeket már most írjuk be a naptárunkba, és imádságban is készüljünk rájuk! Nem maradhat ki a Luther gondolataival való ismerkedés sem, és megemlékezünk a közelmúlt néhány egyéb eseményéről is.

Jó olvasást és szép, hálával teli őszi napokat kívánunk, akár süt még a nap, akár nem!

A *Hírlevél* szerkesztősége nevében:

Bernhardt Dóra,
Ecsedi Klára és Gáncs Tamás

Tartalom

Hangoló **3**
Kiválasztottak vagyunk 3
Beszélgetősarok **4–8**
Tizenöt éve Kelenföldön 4
Munkatársi panoráma 7
Montázs **9–14**
Hittanosok a hittantáborról 9
Föld Sója 11
Kolozsvár 13
„Pál apostol nyomában” 14
Kitekintő **15–16**
Keleti nyitás 15
Ott állt a kislány 16
Lélekemelő **17–18**
Szent Teréz anya 17
Teréz anya gondolatai 18
500 ..... **19–20**
Énekeljünk! 19
Nézegető **21–24**

Gyülekezeti hétvége 25
Alkalmaink 26
Aktualitások 28
Hírek, események 30

Kiválasztottak vagyunk

Egyszer egy uralkodó elhatározta, hogy utódot keres magának. Összehívta országából az összes fiatalembert és feladatot adott nekik: ültessék el azt a virágmagot, amit ad nekik és egy év múlva mutassák meg azt, ami kikelt belőle. Annak függvényében fogja kiválasztani utódját, hogy kinek mit sikerült nevelnie az adott magból. Egy év elteltével megjelentek az uralkodó előtt az ifjak. A cserepeikben szebbnél-szebb virágok pompáztak. Az uralkodó megnézte mindegyik cserepet, majd felfedezte, hogy a sor végén álldogál egy fiatalember, és egy üres cserepet szorongat a kezében. Miután mindent szemügyre vett, az uralkodó kihirdette az eredményt: azt a fiatalembert választotta, akinél az üres virágcserép volt. A többi fiatalember lázongott és kérdezgették, hogy miért éppen ő? Az uralkodó ekkor elárulta, hogy azért, mert egyedül csak az ő választottja járt el helyesen; ugyanis mindenki egy főzött magot kapott, amelyből semmi sem kelhetett ki. Akinek a cserepe virágba borult, biztos, hogy nem azt a magot ültette el, amit tőle kapott.

Majd kihirdette az eredményt, hogy megtalálta az utódját annak a fiatalembernek a személyében, aki hallgatott rá és teljesítette az ő kérését.

Az életünk során számos lehetőségünk van meghallani és megfontolni mindazt, amit a mi szerető Urunk kér tőlünk vagy üzen nekünk az igéjén keresztül. Van, hogy mi is úgy gondolkozunk, mint ezek a fiatalemberek, akik a jutalom reményében versenyre keltek egymással. Meg akarunk felelni az elvárásoknak, „kirakat keresztyének" akarunk lenni, akiknek életében látszólag minden rendben van. Máté evangéliumában azt olvassuk, hogy Jézus így intette hallgatóságát: „Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja: Uram, uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát." (Mt 7,21)

Az új tanév kezdetén új lehetőséget kapunk mindannyian, hogy nagyobb igyekezettel, szeretettel, felelősséggel figyeljünk egymásra, de főleg Őrá, aki ígérete szerint velünk van minden napon. Merjünk ráhagyatkozni, ővele járni, neki tetsző életet élni.

Blázy Árpádné

Tizenöt éve Kelenföldön

– Kedves Árpád, augusztusban volt tizenöt éve, hogy a kelenföldi evangélikus gyülekezet parókus lelkészeként szolgálsz. Először azt kérdezném meg, hogy is történt, hogy ide vezetett az utad?

– 2001 márciusában kaptam egy telefonhívást, hogy lenne-e kedvem Kelenföldre jönni lelkésznek? Néhány nap gondolkodás után igent mondtam. Úgy tudom, a megüresedett lelkészi állásra meghívtak egy másik lelkésztársat is, aki azonban végül elállt a jelöltségtől. Külön érdekesség, hogy a gödöllői Isten-tiszteleten két vasárnap is megjelent egy-egy kelenföldi presbiter „háztűznézőben", akik – amint utólag megtudtam – beszámoltak tapasztalataikról társaiknak. Ezután Mártimmal együtt áprilisban meghívást kaptunk egy presbiteri ülésre, ahol egy áhítat megtartása mellett be kellett mutatkoznunk, valamint a presbiterek kérdéseire válaszolnunk. A lelkészválasztásra májusban került sor; ezután ugyancsak telefonon kaptam értesítést arról, hogy a gyülekezet augusztus 1-vel meghívott parókus lelkészének.

– Tizenöt év nagy idő. Sokat változott azóta a társadalom, az egyház, ez a gyülekezet, és bizonyára te magad is. Milyen változásokat láttál, látsz, visszatekintve erre az időre?

– Egy több lelkészes gyülekezetben hamar meg kell tanulnia az embernek az összjátékot, mivel a „tortából" csak egy-egy szelet jut kinek-kinek. A gördülékeny szolgálat végzéséhez az alkalmazkodni tudáson túl feltétlen szükséges, hogy a tennivalókat megpróbáljuk úgy elosztani, hogy figyelembe vegyük egymás adottságait, és félretéve az egyéni, önös érdekeket, a gyülekezetről – sokszínűsége ellenére – mint valódi közösségről próbáljunk meg gondolkodni. Kicsit hasonlít ez a házassághoz, ahol nagyon fontos elsajátítani, hogy többé nem én és te vagy immár, hanem MI vagyunk egy új közösség.

Igen, változott a szolgálat struktúrája (pl. iskolai hitoktatás, szeretetvendégség, a csoportdinamika szabályai szerint egyes kisközösségek megszűnése és új kisközösségek alakulása), s akarva-akaratlanul a vasárnapi gyülekezet és sok más alkalom személyi összetétele

is. Szomorú valóság, hogy a mögöttünk lévő másfél évtized alatt legalább 30-40 olyan testvért szólított magához Urunk, akik minden vasárnap jelen voltak az Isten-tiszteleten. A lelkész, becsukva szemét, a szószékről egymás után tudná sorolni a neveket és mutatni a hozzájuk tartozó, immár sajnos üres ülőhelyeket. Hála Teremtő Urunknak, folyamatosan van „utánpótlás" is, ám ez sajnos kisebb arányú. Számokban ez azt jelenti, hogy míg a század elején egy átlagos délelőtti, tanévközi Istentiszteleten mintegy 100-110-en voltak, addig ez a szám mára 70-80-ra csökkent.

Emellett külön színe Kelenföldnek a nyugdíjas lelkészek rendszeres szolgálata. Erre nem csak, hogy igény van, de látható módon bearanyozza az illető szolgálattevő életét is.

– Bizonyára sok szép és örömteli, és talán kevésbé szép emlék is fűződik ehhez az időhöz. Megosztanál velünk néhányat ezek közül – nyilván a teljesség igénye nélkül?

– Mivel is kezdjem? Talán a kevésbé szépekkel. Az első két esztendő igencsak emberpróbáló volt. Hamar megértettem, hogy miért mondogatják oly sokan, hogy a gyülekezet szempontjából igen jó lenne már, ha a 90-es évek állandó lelkészváltásai megszűnnének. Nem kevésbé volt nehéz az első évtized második fele sem, amikor is az Istentiszteleti rend „reformjával" kellett megküzdeni egyházunk gyülekezeteinek. Országszerte óriási feszültséget indukálva mindez nagyban hozzájárult a 2010-es népszámlálás gyászos egyházi adataihoz is. Szomorú tény továbbá, de sajnos igaz, hogy más gyülekezetekhez hasonlóan nálunk is voltak „felekezetet váltók". Szintén nagy port kavart 4-5 évvel ezelőtt gyülekezetünkben a templomunk akadálymentesítésének majd 20 milliós beruházása. Hogy nem került sor kenyértörésre, ez egyedül a Mindenható végtelen kegyelmének köszönhető. A tanulságot feleségem, Márti már korábban megfogalmazta: az irányunkban ellenérzéssel élőket még jobban kell szeretnünk. Miként Pál is erre int: „…győzd le a rosszat a jóval" (Róm 12,21).

És akkor most az örömteli emlékekből, tapasztalatokból szemezgetve. Mindenekelőtt azt a munkatársi gárdát kell kiemelnem, akik nélkül egész biztos nem haladhatna előre „Kelenföld hajója". A nevek felsorolásától hadd tekintsek most el, nehogy véletlenül is kifelejtsek valakit! Örömteli látni a gyülekezetünkben folyó szolgálatok sokszínűségét. Óvodáskortól kezdve egészen az idősekig minden generációnak megvan a maga kisközössége. A komoly zenei és cserkész élet mellett meg kell említeni – a rajtunk kívül álló okok miatt most éppen szünetelő – hajléktalanok és rászoruló családok körében végzett szolgálatot ugyanúgy, mint a beteglátogatást. Örömteli továbbá látni – 15 év távlatából így is fogalmazhatok – a mindenkori középgeneráció

aktív jelenlétét gyülekezetünkben. Közhely, de igaz: ez jelenti egy-egy közösség jövőjét. A templomszentelésünkhöz kapcsolódó őszi gyülekezeti hétvégék népszerűsége ugyan veszített kezdeti varázsából, tavaszi gyülekezeti hétvégeinket viszont továbbra is komoly érdeklődés övezi.

Egész személyessé téve a kérdést, mindenekelőtt leányaimon túl hálás vagyok Istennek feleségemért, akivel immár jó egy évtizede együtt serénykedhetünk a Mindenható szőlőjében, továbbá azért is, hogy Budára talán nem a vak végzet folytán kerültem, mivel doktori értekezés formájában itt tehettem pontot a még a rendszerváltozás idején elkezdett, a humanista, Simon Grynaeus (1494/95–1541) budai működésével kapcsolatos kutatásaimra.

– Hogyan tekintesz a jövőre, az előtted álló évekre, személyesen és a lelkészi szolgálat szempontjából?

– A lelkészi szolgálat szempontjából még mindig vannak be nem teljesült álmaim. Ilyen például az, hogy az „Ige Egyházaként” még mindig nem sikerült megvalósítanunk, hogy templompadjainkban ott álljon a Szentírás. Fontosnak és építőnek tartanám, ha a testvérek maguk is lapoznák, mi több, olvasnák az aznapi Igét/Igéket, ezáltal még inkább szembesülve és elmélyedve az igehirdetésben hallottakkal. Örömre és reménységre adhat okot a keresztelők – részben a pozitív demográfiai elmozdulásnak is köszönhető – növekvő tendenciája. Az (újra szabad) iskolai hitoktatás gyümölcsei idővel szintén egész biztosan be fognak érni, igaz azonban az is, hogy vannak, akik ezt „letudva”, közénk, az eklézsiába nem jönnek már el. Az ő megszólításuk, integrálásuk a gyülekezet nagy családjába – igazi kihívás és nemes feladat. Küszöbön a reformáció 500. évfordulója! A számos ehhez kapcsolódó gyülekezeti alkalmon túl itt az ideje élő testvérgyülekezeti kapcsolataink újra felfrissítésének. Erdélyországba ősz végére tervezünk újabb gyülekezeti kirándulást, s terveink között szerepel jövőre finn testvéreink meglátogatása is.

Nem titkolom, hogy Megváltónkra tekintve magam továbbra is reménységgel nézek előre. Egész biztos lesz-

nek újabb és újabb kihívások, amelyeket igyekszem majd immár talán érettebben, tudásom legjavát adva kezelni. Egy kegyességében és gondolkodásában oly színes közösségnél, mint a miénk, fontos lenne együtt elérni/elérnünk, hogy az egyéniesked és, az egyirányú tolerancia helyett a kölcsönös tolerancia és a valódi testvériesség jellemezzen bennünket, legfőképpen pedig azokat, akik Mennyei Atyánk kegyelméből szolgálat formájában tehetnek is valamit a kelenföldi evangélikusságért! Az Úr legyen továbbra is mindnyájunkkal!

-BD-

Munkatársi panoráma

Több olyan új munkatárs is végez szolgálatot a kelenföldi gyülekezetben, akiket a gyülekezet talán kevéssé ismer. Ezért megkértük őket, röviden mutatkozzanak be, néhány mondatban mondják el, amit fontosnak tartanak magukról és a szolgálati területükről. (Vincze Déliával a nyári Hírlevélben olvashattak bemutatkozó beszélgetést.)

Gyülekezeti identitásom meghatározói

Urunk kegyelméből gyülekezetünk egykori óvodájában kezdhettem megismerni Jézust, aki jó Pásztorként gyermekekkel körülvéve tekintett ránk a falra festett képről. Jézus megismerése Botta Pista bácsi ifjúsági körében, majd Sulyok Imre bácsi énekkarában folytatódott. A Teológiai Akadémia elvégzése után Ottlyk Ernő püspök úr szentelt lelkésszé templomunkban, Bencze Imre bácsi és édesapám, dr. Rezessy Zoltán szolgálatával. Gyülekezeti lelkészként Ipolyvecén és Vecsésen szolgáltam huzamosabb ideig, majd nyugdíjasként vált lehetővé számomra, hogy lelkészi szolgálatokat végezhessek gyülekezetünkben. Köszönöm lelkésztársaimnak és a gyülekezet tagjainak, hogy továbbra is aktív lehetek lelki otthonunkban, ahol a Jó Pásztor Jézus Krisztus folyamatos megismerése tart minket szeretetének közösségében.

Rezessy Miklós

Müller György vagyok, nyugdíjas, 66 éves, de többen, pl. Gáncs Máté, csak „müligyurinak” szólítanak. Feladatom, hogy rendben tartsam amit csak lehet: kertet, házat, templomot, stb.

Lelkes evangélikus vagyok, a békásmegyeri gyülekezet tag-

ja, de nagyon szeretek a kelenföldi gyülekezetbe – barátaimhoz – is istentiszteletre, hangversenyre is járni.

A nevem Kósza István, 1980 telén születtem Kelenvölgyben. Budafokon kereszteltek evangélikusnak és ott is konfirmáltam Rőzse István szolgálata idején. Szakmám gépészmérnök és tanár, ezen kívül kántori oklevéllel rendelkezem. A Kántorképző Intézet tanfolyamain egyházi éneket tanítok, és a gyülekezet énekkarában énekelek.

Feladatom a gyülekezeti és a lelkészi munka támogatása. Nagy örömmel végzem a helyettesítő kántori szolgálatot Farkasréten, Kelenföldön és Fóton egyaránt. A kulturális munkás munkakört látom el az irodában.

Erős vár a Mi Istenünk!

Portik Ági vagyok, férjemmel és kisfiammal vagyunk a gyülekezet lelkes tagjai. Közgazdász vagyok, korábban környezetvédelmi programok területén dolgoztam. Izgalmas kihívásként tekintek új feladatomra, mint pályázati és kommunikációs referens. Feladatom a pályázatfigyelés, pályázati adminisztráció, valamint a kapcsolattartás különböző szervezetekkel, közintézmenyekkel.

KONFIRMÁCIÓ

Szeretettel hívjuk és várjuk a konfirmandus korú gyermekeket

a konfirmációs alkalmakra.

Időpont: kedd 17.00 óra

Hely: gyülekezeti terem (Magyari István u. 1 – 3.)

(Kezdés: 2016. szeptember 20., kedd 17.00 óra)

Jelentkezés: Blázy Árpád lelkésznél

Elérhetőségek: : 06 20 824 29 07

Hittanosok a hittantáborról – 2016

Ha már hittantábornak hívják a hittantábort, akkor ebben az évben megpróbáltunk minél több olyan hittanost meghívni a táborba, akik még sosem vettek részt a kelenföldi gyülekezetben ilyen alkalmon, és többnyire az iskolai hittanórákon találkoztunk velük. Most ezúton ismerhetjük meg a véleményüket és ezáltal őket is egy picit. Két kérdést tettem fel ezeknek a hittanosaimnak.

– Mi volt a legjobb a hittantáborban?

– Ha lehetne egy kívánságod, akkor mi az, amit a 2017-es hittantáborba beletennél még?

Honinger Dániel, Bethlen Gábor Általános Iskola és Gimnázium

A szabadulós játék tetszett a legjobban, abból is az, amikor az orgona mellett kellett kulcsot keresgélnünk, meg az orgona mögötti titkos szobában pici képeket keresgélnünk, majd összeraknunk.

A következő hittantáborban pedig nem szeretnék semmit másképp és semmi újat. Minden jó volt úgy, ahogy volt.

Endrődi-Nagy Dániel, Gárdonyi Géza Általános Iskola

Nekem a tatai kirándulás tetszett a legjobban, még akkor is, ha nagyon meleg volt. Ezért még különösen is tetszett az az ejtőernyős játék, amelyiknek az volt a neve, hogy „légkondi”, de az is, amikor labdákat kellett belegurítanunk az ejtőernyő közepébe. A Jézus korabeli uzsonna is nagyon finom volt, csak túl sok olajat tettem a halas pitára és nem bírtam megenni.

Jövőre jó lenne elmenni egy hosszabb kirándulásra, például a Balatonra.

Komori Bianka, Lágymányosi Bárdos Lajos Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola

A tábor már eleve nagyon érdekelt, mert tudtam, hogy új emberekkel találkozhatom és reméltem, hogy jó lesz a hangulat. Ez be is következett, mert nagyon jó volt. A tatai utazás annyira tetszett, hogy egyáltalán nem bántam azt, hogy belekerültünk egy dugóba hazafelé és araszoltunk csak, mert így tovább élveztem a jó társasá-

got. Az ebéddel is meg voltam elégedve egész héten, nagyon finom volt. A bibliai történetek egy részére is emlékszem, a nagy vacsorára, mert ott be is öltöztünk, illetve a fügefás példázatra.

Jövőre jó lenne egy olyan közös játék, amelyet mindenki játszik, attól függetlenül, hogy kicsi vagy nagy. Most főleg csoportokra voltunk osztva, de egy nagy közös játék hiányzott picit.

Fekete Lőrinc és Tolnai Márton, Bocskai István Általános Iskola

A legjobban a Jézus korabeli pizzázás tetszett, és a „Melyik ajtón menjek be?” szabadulós játék. A kirándulás is nagyon jó volt, főleg amikor belekerültünk a dugóba.

Jó lenne, ha jövőre használhatnánk fényképezőgépet. Nem olyat, amelyik a telefonban van, hanem igazit. Sajnos ezt idén nem lehetett, pedig szerettünk volna pár dolgot megörökíteni.

Jó lenne, ha jövőre lenne legózás, még bibliai történeteket is meg lehetne építeni például. Egy lézerkereszt készítése a templomba pedig lehetne kézműves foglalkozás. Jó lett volna nagyobb tér és kevesebb gyerek.

Tarcheh Jázmin

Én nem járok evangélikus hittanra, de nemrég keresztelt meg Bea, és ő hívott meg a táborba. A legjobban az tetszett, hogy gyorsan szereztem barátot, a felnőttek nagyon kedvesek voltak, nagyon jó volt a kirándulás, a szabadulós játék, és a zongorás bácsi ijesztgetett minket, ami nagyon vicces volt.

Jövőre szeretném,hogy legyen még több barátom, több kirándulás, és maradjanak meg azok a programok, amelyek az idén is voltak.

Jó lenne minél több helyre elmenni, és ne csak egyhetes, hanem legalább kéthetes legyen a tábor.

Gombkötő Beáta

Személyes beszámoló a Föld Sója rendezvényről

A 2016. július 7-10. között megrendezett találkozó szombati, missziói napját számomra a kelenföldi templom tanácstermében tartott bibliatanulmány vezette be, melyet Martin Herche szuperintendens tartott. A kelenföldi gyülekezetet hárman képviseltük Blázy Árpád lelkészünk vezetésével, és még tíz külföldi vendég vett részt rajta. A samáriai asszony Jézussal Jákob kútjánál folytatott beszélgetését tanulmányoztuk (Jn 4:1-41). Az előadó a történetet a hideg-meleg kérdezz-felelek gyermekjátékhoz hasonlította, ahol az asszony egyre közelebb kerül a megoldáshoz, Jézus pedig szeretettel vezeti egyre tovább, amíg el nem jutnak a csúcsponthoz: „Én vagyok az, aki veled beszélek." (Jn 4:26).

Átmenve a Tüskecsarnokba először az „Építkezés élő kövekből az Északi Evangélikus Egyházkerületben" c. program második felét hallgattam meg. Amikor odaértem, éppen egy imaközösségről szóló beszámolót hallhattunk:

– az imaközösség vezetője megadja azokat a témákat, amelyeket közös imádságban az Úr elé visznek,

– azt kéri, hogy egy-egy rövid imádságban legfeljebb 2-3 témát említsenek,

– többször is szabad megszólalni,

– a végén a záró imádságban kitér az esetleg senki által nem említett témákra,

– közösen elmondják az Úrtól tanult imádságot. Nagy ereje van a hívek közös imádságának.

Ezután a Budakeszin élő evangélikusok beszámolóját hallgattuk arról, hogy a református templomban kezdődött istentiszteletektől az imaterem, majd a lelkészlakás építésén át hogyan váltak önálló gyülekezetté. Megtudtuk, hogy már önálló templom építését fontolgatják. „Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat." (Mt 5:14-16).

A szolnoki gyülekezet templomtornya, akárcsak a monori és a wittenbergi, sótartó alakú, tudtuk meg a szolnoki lelkésztől. A só feloldódik és összekeveredik, a világosság viszont soha nem keveredik a sötétséggel.

Ez az alkalom Fabiny Tamás püspök és Fábri György asszociációs játékával ért véget.

Természettudományos érdeklődésem okán ezután Szutyányi Márk: „Látványos fizika" címmel bemutatott kísérleteit néztem meg, melyek valóban nagyon érdekesek voltak. Nem hangzott el azonban semmilyen bizonyságtétel, például, hogy ezt a gyönyörű természetet és annak csodálatos törvényeit Isten teremtette.

Az ebédet egy hatalmas sátorban fogyaszthattuk el, én lengyel és német testvérekkel ültem egy asztalnál.

Az ebéd utáni programok közül Fábri György: „S(z)ótlan nemzedék” címmel tartott előadását választottam. A hazai evangélikusság és általában a kereszténység fogyatkozó statisztikai-népmozgalmi adatai közül csak egyet emelek ki: az evangélikus vasárnapi istentiszteleteinken legfeljebb 37 ezren veszünk részt. Az előadás végén két igét olvashattunk a kivetítőn: „A szél arra fúj, amerre akar, és hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hova megy. Így van mindenki, aki Lélektől született.” (Jn 3:8). „Íme én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28:20).

Ezután beszélgetés kezdődött, amelynek végén egy idős szombathelyi testvér felolvasta azt a levelet, amelyet már az Evangélikus Életből is ismertem, és amelyik a norvégiai szomorú helyzet kapcsán a homoszexualitást bibliai alapon – szerintem is helyesen – Isten- és életellenesnek tartja. Miközben egyetértek a levél tartalmával, az a gondolat is eszembe jutott, hogy az ördögnek mindegy, hogy egyetlen marginális témát előtérbe állítva azt elítéljük vagy nem, már annak is örül, ha beszélünk róla.

Ez a gondolat tovább erősödött bennem az „A reformáció és az egyházak jövője (Közép-Kelet-) Európában” című vita során, amint Heinrich Bedford-Strohm bajor püspököt hallgattam, aki nagyon hamar eljutott a számára legfontosabbnak tartott egyetlen kérdéshez: Magyarország ne utasítsa el az EU kvótát, és fogadja be a közel-keleti menekülteket. Partnere, Balog Zoltán református lelkész, miniszter sokkal tágabb bibliai alapon vázolta az egyháznak Jézus Krisztus várt visszajöveteléig való teendőit, kívánatos magatartását. A két bevezető utáni vitában a püspök már-már udvariatlanul ismételgette az általa kiemelt kérdést, míg a református lelkész nagy türelemmel, végül már német nyelvre váltva érvelt a kereszténység küldetésének ilyen leszűkítése ellen. Vajon Jézus Krisztus, aki az irgalmas samaritánus példázatában mutatott rá, hogy ki is a felebarátom, melyik érvrendszert fogadná el? Én úgy gondolom, hogy ezt mindenki saját maga kapja meg, ha figyel a Szentlélek vezetésére, és engedelmeskedik annak. A disputát Prőhle Gergely országos felügyelő, államtitkár moderálta.

A találkozón mindössze négy testvérrel ismertük egymást személyesen,

közülük ketten: katolikus unokatestvérem és felesége. Ők azért voltak ott, mert az asszony énekelt Kodály Budavári Te Deum-ában, melynek második felét – vacsora után visszaérkezve – még én is hallhattam. A záró istentiszteleten Fabiny Tamás ev. püspök német nyelven hirdette az igét, és Mt 5:14-16 alapján szólt a „Világ Világosságáról".

Asztalos György

KOLOZSVÁR, 2016. augusztus 18-21.

Augusztus vége felé Erdélybe, Kolozsvárra utazott a konfirmandus csapat. Megérkezésünk után finom meleg vacsora várt az asztalnál. Szállásunk a Protestáns Teológiai Intézetben volt. Éppen ekkor zajlottak a Kolozsvári Magyar Napok rendezvényei, így a belvárosban szinte minden utca hemzsegett a magyarul beszélő emberektől. Mi nemcsak fesztiválozni érkeztünk, hanem – mivel Kolozsvár nagyon szép város – egyik nap városnéző körútra indultunk. Megnéztük többek között az unitárius, az evangélikus, a Farkas utcai református templomot – ahol részt vettünk az áhítaton, amit a 700 éves Kolozsvár tiszteletére tartottak – és a Fő téren a Szent Mihály templomot. Ennek a templomnak a tetejére is felmehettünk, ahonnan gyönyörű kilátás nyílt a városra. Este a Fő téren, Mátyás király szobra előtt megnéztük Erkel Ferenc Hunyadi László című operáját, majd ezt követően egy 3D-s vetítés volt a Szent Mihály templom falán. Sok élménnyel gazdagodtam ez alatt a három nap alatt.

Fejér Ágoston

„Pál apostol nyomában”

Ezt olvashatjuk annak a matricás albumnak a címlapján, melyet a tanévnyitó istentiszteleten osztottunk szét az ott jelenlévő gyermekek között. A tanév során lehetőség lesz az album feltöltésére azokkal a matricákkal, melyeket a gyermekbibliakörön és hittanórákon kapnak, és a családi istentiszteletek után csereberélhetnek.

Kedves gyerekek!

Nagy öröm, hogy idén – a sokatok számára talán még ismeretlen, vagy alig ismert – Pál apostol Jézus Krisztusnak átadott életéből kiragadott egy-egy történeten keresztül tudunk beszélni nektek megváltó Urunkról. Pál apostol példát mutat nekünk abban, hogy mit jelent az Ő jelenlétében élni, Őrá hallgatni, Őt követni.

Jézus Krisztus mennybemenetele előtt azt mondta tanítványainak (mindenkori tanítványainak is), hogy „Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28, 18-20).

Ha valaki, akkor Pál apostol valóban komolyan vette ezeket a szavakat. Ment és tanított. Vitte az örömhírt, amerre Urunk küldte. Nem rettent meg semmitől, mert tudta, hogy nincs egyedül, van aki vezeti és segíti.

Ránk is azt a feladatot bízta, hogy ki-ki a neki rendelt helyen szóval és tettel hirdesse: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16).

Adja a Mindenható Isten, hogy amit kaptunk, abból mi is tudjunk adni, ti pedig tudjatok épülni belőle!

Így hívunk és várunk titeket.

Alkalmainkat minden vasárnap a 10^{30} órakor kezdődő istentisztelettel párhuzamosan a gyülekezeti teremben tartjuk (kivéve a hónap első vasárnapját, melyen a 9^{30} órakor kezdődő családi istentiszteletre várunk benneteket). Közös énekléssel kezdjük, majd három korcsoportban (óvodás, 1-3. osztályos, 4-6. osztályos) egy bibliai történettel és az ahhoz kapcsolódó kreatív foglalkozással folytatjuk, végül (ha marad még idő rá) a szülők megérkezéséig udvari játékkal zárjuk.

Zacher Edina

Keleti nyitás

Nyitottan mindenkire, de nem mindenre – hirdeti az oroszországi inkeri evangélikus egyház, amely idén első alkalommal volt a finnugor lelkésztalálkozó 1937 óta egymásra figyelő közösségének házigazdája. A konferenciát az tette különösen izgalmassá, hogy a finnugor nyelvű egyházak egymástól egészen eltérő társadalmakban próbálják meg hirdetni és megélni az evangélium örömhírét. Gondoljunk csak a Finnországi Evangélikus Egyházra, amely többségi egyházként szolgál egy nyugati orientáltságú és értékrendet megőrző társadalomban, vagy éppen az inkeri házigazda egyházra, amely egészen eltérő kontextusban, Oroszországban keresi a kisebbségi létből is adódó feladatokat és kihívásokat.

A konferencia fő témája az evangélikusság és ökumené volt, ám a jelenlévő egyházak sokszínűsége az evangélikusok közötti egység megélése felé terelte a találkozó fókuszát. Meghatározó élmény volt, hogy jelentős teológiai különbségeink és eltérő társadalomszemléletünk ellenére megoszthattuk egymással az úrvacsora ajándékát, a kis közösségben baráti öleléssé váló Pax testvéri élményét, bűneink terhét és a megváltottság örömét.

Az előadások és csoportos beszélgetések mellett nagy jelentőségűek voltak a gyülekezetlátogatások is, ahol betekintést nyerhettünk a szórványban élő közösségek életébe. Innen szeretnénk egy élményünket megosztani. Az egyik Szentpétervár melletti kis gyülekezetbe két évvel ezelőtt bekopogtatott a helyi pünkösdi közösség vezetője, hogy szeretnék felvenni a kapcsolatot az evangélikus gyülekezettel azzal a szándékkal, hogy esetleg csatlakozzanak hozzájuk. A helyi evangélikus lelkész tájékoztatta a presbitériumot, majd több mint egy évig a két közösség együttes bibliaórán vett részt, hogy megvizsgálják tanításuk különbözőségeit és hasonlóságait. Az izgalmas folyamat eredménye az lett, hogy a pünkösdi közösség vezetőjükkel együtt csatlakozott a helyi evangélikus gyülekezethez.

A konferencia kelenföldi résztvevői:

Joób Máté – Pap Kinga Marjatta

Ott állt a kislány

Ott állt a kislány. Egyik kezében egy zacskó. A másikban is. Abból ivott éppen. Ott állt az út szélén. Az eső esett. Szemerkélt. Valahova nézett, de nem láttam, hogy hova. Óriási dugóban álltunk. Lehet, hogy a kacskaringós kocsisort bámulta, vagy talán figyelte, ahogyan az esőcseppek halkan kopogtak az autók ablakain.

Lefelé jöttünk a hegyről. A város a hegyen. Baguio City. Fülöp szigetek. Mélyszegénység. Magas páratartalom. Pompa és gazdagság. Öröm és felszabadultság, de félelem és kilátástalanság. Egy társadalom, ahol egyszerre van jelen a mindenhol tapasztalható vallásosság, és az emberi kegyetlenség összes arca. Egy ország ahol a víz, több mint érték. És a múlt több mint meghatározó. Gyarmatosítók jöttek és mentek. És a filippínók maradtak. És küzdöttek, és hittek, és bíztak, és reménykedtek, hogy majd most. Majd egyszer. Majd egyszer jobb lesz.

Távolba néztek, távolba néznek, mint a lány a képen. Valamiben bíznak. Valakiben bíznak.

Komolyan, hitelesen, önfeledten. Arra gondolva, hogy a szabadulás nemcsak idea, hanem valóság. Hogy a szabadító nemcsak álom, hanem jelen van. Nagyon hangosan éneklik az istentiszteleteken, hogy „Jézus mindent megold”, és valóban el is hiszik. A Krisztushit nekik nem máz, nem póz, nem státuszszimbólum. A keresztény filippínóknak a hitük az életük. Rengeteget tanultam tőlük. Egy hét ottlét, de életre szóló ajándék.

Leginkább azt tanultam meg, hogy mit is jelent Jézusnak a názáreti beszédben elmondott Ézsaiás idézete élesben, amikor a lét a tét: „Az Úrnak Lelke van énrajtam, mert felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött

el, hogy a szabadulást hirdessem a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat, és hirdessem az Úr kedves esztendejét." (Lk 4, 18-19)

Mert Jézus küldetése éles helyzetekben a legtisztább. És a mi – ebből következő – küldetésünk is. Mert a kislány szemében láttam, amikor közelebb jött a kisbuszunkhoz, hogy „ilyeneké az Isten országa".

Gáncs Tamás

(Elhangzott a tanévnyitó presbiteri gyűlésen 2016. szeptember 27-én.)

Szent Teréz anya

Gyülekezetünk hírlevele 20. évfolyamánál tart. Elővéve a régi lapszámokat megdöbbentő, mennyi olyan írás van bennük, amelyek ma épp úgy aktuálisak, mint akkor, vagy a mai történések fényében bizonyos szempontból ismét napra készek. Erre egy példa: 2000 őszén Németh Péterné készített interjút Turcsik Györggyel, az akkor megjelent Jézus illata – Kalkuttai Teréz anya (1910-1997) című könyv szerzőjével. Akkor Teréz anya halála, most pedig szentté avatása alkalmából emlékezünk meg róla. Ebből az interjúból idézünk.

– Könyvedben életrajzszerűen mutatod be őt?

– Nem, a könyv alapja a szegénység és a gazdagság problematikája, pontosabban a nincstelenek és a hatalmasok között egyre növekvő szakadék. Mindig vannak, akik akár erővel is tovább feszítik ezt az ollót, hiszen ebből élnek meg. Így lesz egyre több a magatehetetlen.

– Kiket nevezel szegényeknek?

A szegénység fogalmának említésekor Jézus szavai jutnak az eszembe, amikor boldognak mondja a lelki szegényeket. Ezalatt sokan fogyatékosokat értenek, helytelenül. Itt a magatehetetlen emberekről van szó, a kiszolgáltatottakról, akik személyesen átélik azt, hogy csak egy hajszálon függ az életük, mert nem tudják magukat fenntartani. Ha valaki ezt átéli, másképp látja és éli napjait. A szegények közé sorolom még azokat is, akik önhittségük miatt zárják el magukat az élettől, mint például az a férj, aki szeretetlenül így reagálja le feleségét vagy gyermekét, amikor zaklatni merik problémáikkal: „Mi bajod már megint? Hát nem látod, hogy mennyi mindent megteszek érted?" Ilyenkor az önhittség képtelenné tesz a szeretetre, és igazán szegénynyé tesz. Könyvemben azt igyekszem

megfejteni, Teréz anya miért is vonzódott a szegényekhez, a nincstelenekhez.

[…]

– Milyen volt Teréz anya személyisége?

– Lehet, hogy megdöbbentően hangzik, de makacs, csökönyös típus volt. Albán törzsét, ahonnan származik, harciasnak és keménynek jellemzik, akiktől a szelídség távol áll. Mindez a szegénység iránti fogékonyságában úgy mutatkozott meg, hogy kitartóan küzdött értük, és szembefordult akár egyházi vezetőkkel is."

Teréz anya gondolatai

„Egyre nő a szenvedés a világban. Az emberek éheznek valami sokkal szebbre, nagyobbra, mint amit a körülöttük élő emberek adni tudnak. Nagy az éhség Isten után szerte a világon. De ugyanígy éheznek az emberek az egymás iránti szeretetre is."

„Krisztust testi szemeinkkel nem láthatjuk, tehát nem is tudjuk Felé irányuló szeretetünket kifejezésre juttatni; testvéreinket azonban mindig látjuk és megtehetjük nekik azt, amit Urunknak tennénk."

„Meg kell találnunk Istent, de Őt nem találhatjuk meg lármában és nyugtalanságban. Isten a csend barátja. Nézzétek, milyen csendben nő a virág, a fű, a fa; nézzétek a csillagokat, a holdat, a napot, zajtalanul járják útjukat. Vajon nem az-e küldetésünk, hogy Istent adjuk az embereknek? Nem a halott, hanem az élő, élő Istent! Minél többet kapunk csendes imádságban, annál többet tehetünk tevékeny életünkben. Csendre van szükségünk, hogy megérinthessük a lelkeket. Nem az a fontos, amit mi mondunk, hanem amit Isten mond nekünk és általunk. Minden szavunk haszontalanná válik, ha nem belülről fakad – azok a szavak, amelyek nem tükrözik Krisztus világosságát, csak növelik a sötétséget."

Forrás: Istenért – Kalkuttai Teréz anya. Elmélkedések. Összeáll.: Malcolm Muggeridge. Szent István Társulat, Bp., 1983.

Énekeljünk!

A reformáció 500 éves évfordulója alkalmából indított sorozatunk célja az volt, hogy egy-egy Luther-szöveg ajánlásával hozzájáruljunk az ünnepekre való készülődéshez. Ennek a célkitűzésnek a nehézségével most szembesültem, hiszen az egyházi év úgynevezett ünneptelen részében fog hírlevelünk megjelenni. Nem feledkezve meg az előttünk álló templomszentelési ünnepről, sem a reformáció emlékünnepéről, most mégis másra szeretném a figyelmet irányítani. A vasárnapokra, amikor együtt ünnepelhetjük Isten felénk irányuló szeretetét az istentiszteleteken az igehirdetésben és a szentségekben.

Most nem egy szöveget választottam, hanem újraolvastam énekeskönyvünk Luther-énekeit, melyek az úrvacsorával, keresztséggel, az igével foglalkoznak (254, 255, 256, 257, 295, 303, 304). Úgy éreztem – bár ezeket a szövegeket sokszor van, hogy hetenként hallom, olvasom, éneklem –, mégis, vagy épp ezért újrafelfedezésre várnak.

Meglepett, mennyi harccal kapcsolatos kép van bennük. Jó volt, hogy emlékeztettek rá, hogy a keresztény élet állandó tusakodás, s ha ezt nem érezzük, akkor érdemes elgondolkodni rajta, vajon miért nem. Veszélyes lehet, ha túl kényelmes és komfortos a létezésünk.

Jó volt szembesülni azzal is, hogy életemnek/életünknek nem az a célja, hogy jól éljünk itt a földön, hogy az elképzeléseink megvalósuljanak, hanem a központi kérdés a megváltásunk ténye. Mennyire másképp lehet az élet nehézségeire, de akár örömeire is tekinteni, ha az örök élet perspektívájából nézzük azokat. Ha tudjuk, és állandóan a szemünk előtt tartjuk, hogy a legfontosabb, vagy talán az egyetlen igazán fontos dolog már megtörtént Krisztus kereszthalálában, melynek váltságát elnyertük a keresztségben.

Ismét nagy felszabadultságot okozott, amikor az énekek figyelmeztettek, nem az én érdemem, cselekedeteim, jóságom vagy törekvésem számít, hanem egyedül Isten kegyelme, amelyre rábízhatom magam. S bár sokszor félelmetes megtenni ezt, s emberi természetünk tiltakozik ez ellen, de oly jó érzés megtapasztalni Isten erejét.

Kívánom, hogy akár vasárnaponként az istentiszteleteken vagy otthon fedezzék fel újra a Luther énekeiben rejlő erőt, tanítást.

-IVE-

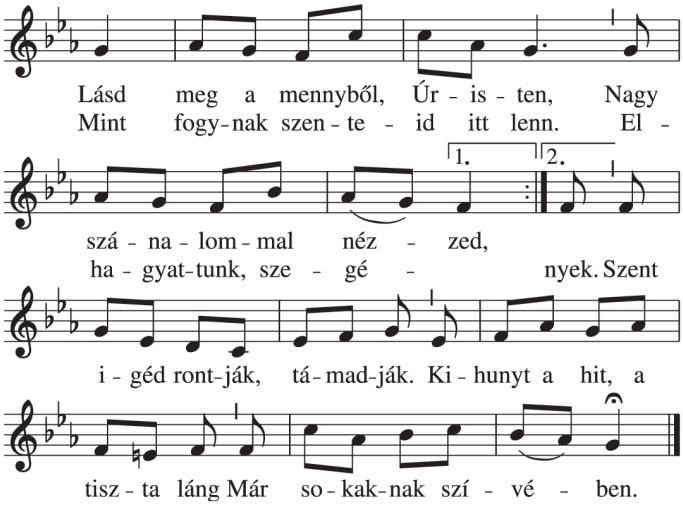

„Hét tűzön megy át az ezüst, úgy ragyog tisztasága.

Nem kell az igét féltenünk, mert próbák tüzét állja.

Megbizonyítja hatalmát a kereszthordozáson át,

S még messzebb ragyog fénye.”

(*Evangélikus énekeskönyv* 257,3.)

Készülünk a reformáció 500. évfordulójára

Kiemelt alkalmaink 2016-ban

szeptember 28-tól, szerdánként 16.45 óra	**Luther 95 tétele**	**gyülekezeti terem**
október 3., hétfő 19 óra	**Luther élete és műve (1.)**	**gyülekezeti terem**
október 14-től, hó 2. péntekenként 19 óra	**Az Ágostai hitvallás**	**tanácsterem**
október 17-től, hó 3. hétfőnként 18.30 óra	**Luther Asztali beszélgetései**	**gyülekezeti terem**
október 31., hétfő 18 óra	**Reformáció ünnepe – ökumenikus istentisztelet**	**templom**
november 5., szombat 16.30 óra	**Zwingli Ulrich**	**tanácsterem**
november 7., hétfő 19 óra	**Luther élete és műve (2.)**	**gyülekezeti terem**
november 14., hétfő 19 óra	**Buda és a reformáció**	**gyülekezeti terem**
december 5., hétfő 19 óra	**A reformáció kezdetei Magyarországon**	**gyülekezeti terem**

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk!

Tatára kirándult a fifások csapata

Föld sója keresztény találkozó – Kelenföld, július 8–9.

Hittantábor – vajon milyen lesz?

Hittantábor – nyáron is jelmezben

Hittantábor – én is, én is!!!

Kisifisek a hétszáz éves Kolozsváron

Múlt és jelen

Tanévnyitó családi istentisztelet

Reformáció (499) és ünnep

ŐSZI GYÜLEKEZETI HÉTVÉGE
2016. október 14–16.

„Ahol az Úr Lelke, ott a szabadság.” (2Kor 3,17)

Október 14., péntek

16.00 A reformáció magyarországi kincseiből – látogatás a Magyar Nemzeti Levéltárba gyülekezetünk konfirmandusaival, ifjúsági közösségeivel (interaktív foglalkozás)
• *Blázy Árpádné, Apáti Zita*

19.00 Evangélikusnak lenni = ökumenikusnak lenni. „Fülöp-szigetekről jöttem, mesterségem címere…” – vetített képes előadás a filippínók földjéről
• *Gáncs Tamás*

Október 15., szombat

19.00 Egyházzenei hangverseny • Elhangzik J. S. Bach Triószonátája a *Musikalisches Opfer*ből *(Móré Irén, Hoós Andrea, Kesselyák Bence)*, orgonamuzsika Bachtól *(Pál Diana)*, valamint kóruskompozíciók Gumpelzhaimertől, Schütztől és Mendelssohntól a gyülekezet zenei együtteseinek közreműködésével, *Bence Gábor* vezetésével.
Igét hirdet *Blázy Árpád* lelkész

Október 16., vasárnap

10.30 Ünnepi istentisztelet
Igét hirdet *Szemerei János* püspök

12.00 Közös ebéd a tanácsteremben

13.00 A hétvége zárása • *Szepesfalvy Ákos*

Kelenföldi evangélikus templom,
Budapest XI., Magyari István u. 1–3.

BUDAPEST-KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG 1924

kelenfold.lutheran.hu • www.facebook.com/kelenfoldi.evangelikusgyulekezet

Alkalmaink – 2016/2017-es tanév

Istentiszteletek minden vasárnap, illetve ünnepeinken 8 órakor, 10.30-kor és 18 órakor Kelenföldön, 9 órakor Farkasréten. Kelenföldön minden istentisztelet úrvacsorás, kivéve az esti alkalmakat, Farkasréten a hónap utolsó vasárnapján. A tanév alatt az esti istentiszteletek vesperás istentiszteletek a Fővárosi Protestáns Kántorátus szolgálatával.

Minden hónap első vasárnapján családi istentisztelet 9.30-tól, nagy ünnepeken gyermek-istentisztelet a 10.30-as istentisztelettel együtt kezdve.

Heti alkalmak

Nyugdíjas bibliaóra: hétfőn 10.00 (Blázy Árpádné, Blázy Árpád, Gáncs Tamás)

Bibliaiskola: szerdán 16.45 (Blázy Árpád és hó utolsó Gáncs Tamás)

Konfirmációi oktatás: kedden 16.45 (Blázy Árpád)

Kis ifi: pénteken 16.00 (Blázy Árpádné és Blázy Árpád)

Nagy ifi szerda 19.00 (Gáncs Tamás)

Énekkari próba: csütörtökön 19.00 (Bence Gábor)

Zenekari próba: szerdán 19.00 (Bence Gábor)

Kántorátus, próba: vasárnap 16.30 (Bence Gábor)

Színjátszó kör, próba: hétfőn 18.00 (Papp Dóra, Schermann Sándor)

Női torna: szerdán 18.30 (Kolba Hajnalka, Bence Zsófi)

Gyermekbibliakör: a hónap első vasárnapját kivéve minden vasárnap 10.30 (Gybk-vezetők)

Iskolai hittanórák: Ádám Jenő Ált. Isk., Domokos Pál Péter Ált. Isk, Csikihegyek Ált. Isk., Bárdos Lajos Ált Isk. és Gimn., Bethlen Gábor Ált. Isk és Újreál Gimn., Bocskai István Ált. Isk., Farkasréti Ált. Isk., Gárdonyi Géza Ált. Isk., Őrmezői Ált. Isk., Teleki Blanka Ált. Isk., Siroki Úti Óvoda, Szent Imre Gimn. A hét minden munkanapján (Blázy Árpádné, Blázy Árpád, Gombkötő Beáta, Kondorosyné Alexandrova Marianna, Liszka Viktor)

Cserkészet: a hét minden munkanapján (őrsvezetők, csapatparancsnok: Bence Kata)

Havi alkalmak

IFA (Istentiszteleti felolvasók alkalma): minden hónap utolsó péntekjén 18.30 (Blázy Árpád)

Középkör: minden hónap második péntekjén 19.00 (Gáncs Tamás)

Kismamakör: minden hónap második keddjén 10.00 (Blázy Árpádné)

Női kör: minden hónap harmadik hétfőjén 18.30 (Blázy Árpádné)

Szeniorférfi-kör: minden hónap második keddjén (Joób Máté, Schneller István)

FIFA (Fiatal felnőttek alkalma): minden hónap első hétfőjén 19.00 (Blázy Árpád)

Szenior ifi: minden hónap első pénteken 18.00 (Gáncs Tamás)

FÉK (Férfikör): minden hónap második hétfőjén 19.00 (Blázy Árpád)

Imaközösség: minden hónap első csütörtökjén 18.00 (Győriné Drenyovszky Irén)

Családi istentisztelet – előkészítő: megbeszélés szerint (Gáncs Tamás)

Egyéb alkalmak

- Szeretetvendégség: november 5. és február 4. (Blázy Árpád, Gáncs Tamás)
- Fiatal házasok köre: negyedévente (Blázy Árpádné)
- Katechetikai megbeszélés: háromszor a tanévben (Blázy Árpádné)
- Sorozatok: ádventben és böjtben (Blázy Árpádné, Gáncs Tamás)
- Hírlevél, szerkesztőségi megbeszélés: nyolc alkalommal egy évben (Gáncs Tamás, Bernhardt Dóra)
- Kézművesdélutánok: ádventben és húsvét előtt Kelenföldön és Farkasréten (Blázy Árpádné)
- Kiállítások (Schermann Ákos)
- Gyülekezeti hétvégék (Blázy Árpádné, Blázy Árpád, Gáncs Tamás)
- Ádventi jótékonysági vásár: az ádventi időszakban (kisifi, nagyifi, lakásifi, Gáncs Tamás)
- Karácsonyi műsor (Blázy Árpádné, Gombkötő Beáta, Kondorosyné Alexandrova Marianna,)
- Nyári hittantábor (Gombkötő Beáta, Kondorosyné Alexandrova Marianna, Blázy Árpádné, Gáncs Tamás)
- Kórházi áhítatok (Blázy Árpádné, Blázy Árpád, Gáncs Tamás)

Lelkészi ügyeleti rend

Októbertől a hittanórák miatt megváltoznak a lelkészi fogadóórák. A három lelkész egyeztetése alapján – ezekben az időpontokban nincsenek hittanórák senkinek sem – a következőképpen alakul a fogadóórák rendje:

- Blázy Árpádné: hétfő 10-12, csütörtök 17-19 (szabadnap szerda).
- Blázy Árpád: kedd, péntek 10-12 (szabadnap csütörtök).
- Gáncs Tamás: szerda, csütörtök 10-12 (szabadnap hétfő).
- Vincze Délia egyházfi szabadnapja a csütörtök.

Aktualitások

Az idei nyár sem telt tétlenül: júniusban elkészült az épületegyüttes ivóvízalapvezetékének átépítése.

Az épülettel azonos korú – közel kilencvenéves – régi vezeték az alagsori helyiségek, valamint a templom pincéjének padlója alatt, a földben húzódott. Hónapok óta észleltük, hogy valahol szivárgás lehet, mert a vízóra jelentős többletfogyasztást mért. Tavaly nyáron találtunk is a kertben egy meghibásodást, amit akkor kijavíttattunk, azonban a helyzet hamarosan ismét romlani kezdett. A padló alatt, a földben vezetett vezeték hibahelye nagyon nehezen határolható be, valamint a csövek kora is indokolttá tette a teljes felújítást. A vezeték mentén a padló felbontása a Bocskai úti bejárattól a gyülekezeti teremig igen nagy felfordulással és jelentős költséggel járt volna, így a pincefolyosókon, a mennyezet alatt szereltettük az új csövet. Ennek az is az előnye, hogy esetleges meghibásodása szinte azonnal észlelhető. Az átépítés elkészültét követően észlelhető csökkenés következett be a vízfogyasztásunkban, most már legfeljebb csak találgatni tudjuk, vajon hol szökött el az a jelentős vízmennyiség, a régi vezeték mely pontja volt hibás – de e helyett inkább örülünk az alacsonyabb vízszámának!

Nyár végén a tanácsterem parkettája újult meg, csiszolása és lakkozása történt, most szép világos színű, új felületet láthatunk. A lakkozás védelmére másodegyházfink, Török Lajos az összes szék és asztal lábára filcréteget ragasztott. A közeljövőben szeretnénk új futószőnyeget is tenni a megújult parkettára, hogy a terem díszítésén kívül a felület legforgalmasabb részét ezzel is védjük. Vigyázzunk a parkettára, lehetőleg ne tologassuk rajta a székeket!

A nyár folyamán elkezdődött a gyülekezeti terem melletti szoba és konyha csinosításának előkészítése. A tervezés folyamatban van. Első lépésként a lomtalanításkor sok fölösleges holmit kihordtunk alagsori helyiségeinkből is. Ugyancsak a lomtalanítást kihasználva átrendeztük az iroda melletti kisebb helyiséget is, ami eddig inkább raktárra hasonlított. Most egy kis ülőgarnitúra beállításával kisebb megbeszélések, lelkészi beszélgetések, imaközösség alkalmaira tettük komfortosabbá ezt a helyiséget. Ezúton is köszönet illeti a kisifjúság tagjait, valamint mellettük még néhány felnőtt testvérünket, akik szorgalmas munkájukkal járultak hozzá a lomtalanítás eredményes lebonyolításához.

Az iroda bútorainak frissítése is napirenden van. Már megrendeltük és hamarosan megérkeznek az új székek, amelyek az erősen elhasználódottakat váltják majd fel. Lelkészeink munkakö-

rülményeinek javítására is szeretnénk kicsit költeni, részükre egy irodai széket fogunk vásárolni a számítógéphez.

A munkák során egy kisebb tetőjavítás is sorra került, valamint az egyházfilakás konyháját festettük ki, hogy egy korábbi beázás nyomait eltüntessük.

Az ősz közeledtével ismét felpezsdült a gyülekezet élete, munkaévkezdő presbitériumi ülésünkre meghívtuk dr. Fábry György egyházkerületi felügyelő testvérünket, aki egy rövid bevezető előadáson egyházunk helyzetét vizsgálta az egyházhoz kötődők számosságának alakulása, valamint közösségeink hiteles kisugárzását alapul véve. Ebben külön kitért Kelenföld számainak boncolgatására is. A kelenföldi adatok az országosakhoz képest kevésbé lesújtót mutatnak ugyan, de ha a kerület növekedésével együtt vizsgáljuk – korábban új lakótelepek, most új lakóparkok, szinte városrészek születnek –, akkor velünk együtt is megállapítható, hogy a reformált egyházak tekintélyének visszaállítása, az egyházunknak a társadalom felé hiteles és érzékelhető megszólalása lenne elengedhetetlenül szükséges. Területünkön a népesség növekedése, az egyetemek közelsége kitűnő missziói terepnek kínálja magát, ennek kiaknázására az egyházvezetéssel egyeztetve lenne célszerű lépéseket tenni. Előadását azzal a bátorító reménységgel zárta, hogy mindenek – de főként önmagunk – ellenére még mindig ilyen sokan vagyunk, ami a Szentlélek erejét bizonyítja. Előadását követően beszélgetésünkben az iskolaügy, a kötelezően választható hitoktatás, a reformáció közelgő évfordulója kérdéseit érintettük. Az évforduló remek alkalmat kínál, hogy lutheri örökségünkkel igyekezzünk környezetünket minél jobban megismertetni, és ezen keresztül másokat megszólítani. Ennek kidolgozása nagy feladat és kihívás lesz a közeljövőben, ebben valamenynyi testvérünk ötleteire, aktív segítségére szükségünk lesz.

Az ülés hátralévő részében aktuális ügyeinkről, köztük anyagi helyzetünkről esett szó. Pénzügyi helyzetünk ugyan stabil, de túlzott optimizmusra nem ad okot. A gyülekezeti tagjainktól kapott adományok, egyházfenntartási járulékok, offertóriumok a tervezetthez időarányosan közelítenek ugyan, de azért némi lemaradás mégis látható. Az egyházfenntartásra érkező befizetéseknél a rendszeresség ritkán tapasztalható, és talán korosztályos aránytalanságot is mutat a fiatalabb generációk rovására. Urnatemetőnkből származó bevételünk jelenleg még elmarad a tervezetthez képest. Mindezekkel együtt az anyagiak tekintetében is bizakodással tekintünk az év hátralévő részére.

Az iskolai hitoktatás pillanatnyi helyzetéről tájékozódva örömmel tapasztalhatjuk, hogy növekedik az óraszám, ezzel együtt a jelentkezett gyermekek

száma, viszont a területileg és órarendileg is szétszóródott órák ellátása néhány helyen ellehetetlenült. Sok az egy-két személyes óra, így néhány egyszemélyes órát kénytelenek voltunk elengedni oktatói kapacitás hiányában.

Az ülés zárásaként a közeljövő gyülekezeti eseményeiről kapott a presbitérium tájékoztatást.

Sajnálatos fordulatot vett Fraknó utcai szeretetszolgálatunk sorsa, mert az önkormányzat a helyiség használatát megvonta, annak más irányú hasznosítását tervezi. Mivel jelenleg más ingatlant még nem tudtak részünkre biztosítani, így kénytelenek voltunk a raktározott ruhaneműt elszállítani az országos egyház diakóniai szolgálata által fenntartott Karácsony Sándor utcai központi raktárba. Testvéreinknek is lehetősége van a feleslegessé vált, de még használható holmikat oda eljuttatni, minden adománynak örülnek. Miközben igyekszünk a szeretetszolgálatunknak – amennyiben lehetséges, katolikus testvéreinkkel továbbra is együttműködve – új helyet szerezni, addig is próbálunk az adományok gyűjtésében és továbbításában segítséget nyújtani gyülekezetünk tagjainak – ennek módját is most keressük.

Szepesfalvy Ákos

Hírek, események

• Ezen a helyen is szeretnénk megköszönni **Bedecs Rékának** a Hírlevél szerkesztőségének tagjaként két éven át végzett szolgálatát.

• A **fiatal felnőttek (FIFA)** nyári kirándulásukon (június 4.) Tatára látogattak, ahol Frankó Mátyás lelkész vezetésével ismerkedtek a város nevezetességeivel.

• A *Föld sója* **Közép-európai Keresztyén Találkozó** alkalmából (július 8–10.) vendégeink voltak az Ewangelicki Chor Mieszany z Dziegielowa (lengyel), Echo Zlin (cseh) és a Musica Equinoctis (magyar) énekkarok, Martin Herche német szuperintendens és Reinhart Guib erdélyi szász püspök, aki igehirdetéssel szolgált gyülekezetünkben.

• A kisifivel és az idei konfirmandusokkal **Kolozsváron** jártunk augusztus 18–21. között.

• A 2016/17-es munkaév kezdő **bibliaiskola** alkalmát szeptember 14-én Asztalos György presbiter testvérünk meghívására Alsógödön tartottuk. Készülve a reformáció 500. évfordulójára, idei alkalmainkon Luther Márton *95 tételével* ismerkedünk.

• Az idei tanévben is minden hónap második péntekjén találkozik a **Középkör** közössége a gyülekezeti teremben. Témánk idén: Az ágostai hitvallás.

• A nemzetközi **Bugenhagen-szimpózium** *Képek és prédikáció* címmel szeptember második felében Braunschweigban (Németország) megtartott konferenciáján részt vett lelkészünk, Blázy Árpád.

• Szeptember 27-én tartotta első presbiteri gyűlését a gyülekezet presbitériuma. A reformáció 500. évfordulójának méltó megünneplésére (is) készülve **Fábri György: Számaink: vészforgatókönyvek vagy reménység?** című bevezető előadását hallgatta meg a testület, melyet hosszú beszélgetés követett. Vendégünk – aki egyházkerületünk világi vezetője, rektorhelyettes, az ELTE tanára, kommunikációs szakember – kiemelte az ünnep missziós és kommunikációs lehetőségeit kerületi szinten is, rámutatva a kelenföldi gyülekezet lehetőségeire és kihívásaira Újbudán. Emellett természetesen aktuális gyülekezeti ügyekről, tervekről, pénzügyi helyzetről is tájékoztatást adott az egyházközség vezetése.

• Október 31-én 18 órakor közös kerületi evangélikus-református **reformációi istentisztelet** lesz templomunkban. A közös úrvacsorás istentiszteleten igét hirdet Molnár Sándor, református lelkipásztor, a liturgiát Blázy Árpád vezeti.

• Október 28. és november 1-je között meglátogatjuk **sepsiszentgyörgyi testvérgyülekezetünket**, ahol közösen fogjuk megünnepelni a reformációt.

• November 5-én, délután fél 5-től **szeretetvendégséget** tartunk, ahol Molnár Sándor református lelkipásztor fog előadást tartani Zwingliről.

• November 26-án, délután 3 óráról **ádventi kézműves délutánt** tartunk a gyülekezeti teremben. Várunk kicsiket és nagyokat egyaránt.

Cserkészprogramok 2016–2017-ben:

Évkezdő családi délután: október 2.
Őszi portya: november 11–13.
Mikulás-kirándulás: december 3.
Korcsolyázás: január 21.
I. cserkészkerületi számháború Budavárban: március 10.
Csapat-istentisztelet Budavárban: március 26.
Tavaszi portya: április 7–9.
Csapat-istentisztelet Kelenföldön: április 9. (A tavaszi portyáról visszaérkezve.)
Tábor cserkészeknek: július 10–19., kiscserkészeknek: július 10–15.

Őrsgyűlések 2016–2017-ben

1–2. osztályos lányok: kedd 16.30–17.30 Kelenföld, őrsvezető: *Zacher Enikő*
Mogyoró őrs (3–4. osztályos lányok): péntek 16.00–17.00 Kelenföld, őrsvezető: *Végh Erzsébet*
Süni őrs (2–3. osztályos fiúk): péntek 16.00–17.30 Budavár, őrsvezető: *Sagát* Lóránt
Szurikáta őrs (4–5. osztályos fiúk): szerda 17.30–19.00 Kelenföld, őrsvezető: *Ittzés Ambrus*
Citrom őrs (4–6. osztályos lányok): csütörtök 17.00–18.30 Budavár, őrsvezető: *Sagát Anna*
Borsó őrs (6–7. osztályos lányok): péntek 17.00–18.30 Kelenföld, őrsvezető: *Végh Júlia*
Cseresznye őrs (7–9. osztályos lányok): péntek 15.45–17.15 Budavár, őrsvezető: *Végh Anna*
Királykobra őrs (7–9. osztályos fiúk): kéthetente egyeztetés szerint, őrsvezető: *Bence Zsolt*
Vadgesztenye őrs (8–10. osztályos lányok): egyeztetés szerint, őrsvezető: *Bence Kata*

Program a nyári táborban a Nem Adom Fel Alapítvánnyal

Esti táncház

Vadgesztenye körlet

Cserkészek háza tája

Hivatali rend

Lelkészi hivatal: 1114 Budapest, Bocskai út 10.
Hétfő–péntek 9–13 óra,
Csütörtök 17–19 óra.
Lelkészek beosztása:
Gáncs Tamás: szerda, csütörtök 10–12 óra,
Blázy Árpád: kedd, péntek 10–12 óra,
Blázy Árpádné: hétfő 10–12, csütörtök 17–19 óra.

Telefonszámok

Lelkészi hivatal	1/361-2159
Gáncs Tamás igazgató lelkész	20/824-3703
Blázy Árpád parókus lelkész	20/824-2907; 1/385-0244
Blázy Árpádné másodlelkész	20/391-3711 (flottás)
Gombkötő Beáta hitoktató	20/824-8072
Kondorosyné Alexandrova Marianna hitoktató	20/431-2632
Bence Gábor kántor, karnagy	20/824-4524
Pál Diana kántor	a lelkészi hivatalon keresztül
Vincze Délia egyházfi	20/282-6220
Török Lajos másodegyházfi	20/464-4554
Portik Ágnes pályázati és kommunikációs referens	20/380-0852

Kelenföldi Evangélikus Hírlevél
A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség
ingyenes lapja

1114 Budapest, Bocskai út 10., kelenfold@lutheran.hu, http://kelenfold.lutheran.hu
Fent vagyunk a Facebookon: Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet
Szerkesztőség: Bernhardt Dóra, Blázy Árpád, Blázy Árpádné, Ecsedi Klára, Gáncs Tamás, Harmati Béláné, Ittzés-Venásch Eszter, Szabó Kinga
Szerkesztőségi ügyekben kereshető: Bernhardt Dóra (dorabe3@gmail.com)
Megjelent 1100 példányban. Egy példány előállítási költsége 80 forint. A lap készítéséhez adományokat elfogadunk, melyeket a templomi perselybe kérünk betenni.
Felelős kiadó: Szepesfalvy Ákos. Nyomdai előkészítés: Ecsedi Klára
Nyomdai kivitelezés: Vareg (www.vareg.hu). Felelős vezető: Egyed Márton